

Benedykt XVI

Niepokalana - odbłask piękna, które
zbawia świat : rozważanie przed
modlitwą "Anioł Pański" na placu św.
Piotra : (8 grudnia 2008 r.)

Salvatoris Mater 11/2, 290-291

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Niepokalana – odbłask piękna, które zbawia świat

Tajemnica Niepokalanego Poczęcia Maryi, którą dziś uroczycie czcimy, przypomina nam dwie podstawowe prawdy naszej wiary: grzech pierworodny, a także zwycięstwo nad nim łaski Chrystusa, którego nadzwyczajnym, jaśniejącym znakiem jest Najświętsza Maryja Panna. Istnienie tego, co Kościół nazywa «grzechem pierworodnym», jest niestety aż nazbyt widoczne, jeśli tylko rozejrzemy się wokół siebie, a przede wszystkim przyjrzymy samym sobie. Zło jest doświadczeniem tak silnym, że samo się ujawnia, budząc w nas pytanie: skąd się ono bierze? Szczególnie człowieka wierzącego to pytanie nurtuje jeszcze głębiej. Jeśli Bóg, który jest absolutną dobrocią, stworzył wszystko, to skąd bierze się zło? Pierwsze stronicie Biblii (Rdz 1-3) odpowiadają właśnie na to podstawowe pytanie, które zadaje sobie każde ludzkie pokolenie, w opowiadaniu o stworzeniu i upadku pierwszych rodziców. Bóg powołał do istnienia wszystko, a w szczególności stworzył na swoje podobieństwo człowieka; nie stworzył śmierci, lecz weszła ona w świat przez zawiść diabła (por. Mdr 1, 13-14; 2, 23-24), który zbuntował się przeciw Bogu, zwiódł także ludzi i nakłonił ich do buntu. Jest to dramat wolności, na który Bóg z miłości godzi się do końca, obiecując jednak, że Syn niewiasty zmiażdży głowę pradawnego węża (por. Rdz 3, 15).

Od początku zatem «odwieczny Boży plan – jak rzekłby Dante – ma swoją ostoję» (por. *Raj*, XXXIII, 3): jest nią Niewiasta, której przeznaczeniem jest stać się matką Odkupiciela, matką Tego, który upokorzył się do ostateczności, abyśmy mogli odzyskać naszą pierwotną godność. Niewiasta owa w oczach Boga ma od zawsze oblicze i imię: «łaski pełna» (Łk 1, 28), jak nazwał Ją anioł, nawiedzając Ją w Nazarecie. To nowa Ewa, oblubienica nowego Adama, której przeznaczeniem jest być matką wszystkich odkupionych. Tak pisał św. Andrzej z Krety: «*Theotókos* Maryja, wspólna ucieczka wszystkich chrześcijan, jako pierwsza została wyzwolona z pierwotnego upadku naszych prarodziców» (Homilia IV o Bożym Narodzeniu, PG 97, 88o A).

Dzisiejsza liturgia natomiast mówi, że Bóg «przygotował swojemu Synowi godne mieszkanie i na mocy zasług przewidzianej śmierci Chrystusa zachował Ją od wszelkiej zmayı» (por. Kolekta).

Moi drodzy, w Maryi Niepokalanej kontemplujemy odbłask piękna, które zbawia świat: piękna Boga, które jaśnieje w obliczu Chrystusa. W Maryi piękno to jest doskonale czyste, pokorne, wolne od wszelkiej pychy i wyniosłości. W takiej postaci Dziewica ukazała się św. Bernadecie 150 lat temu w Lourdes i taki Jej wizerunek jest czczony w wielu sanktuariach. Dziś po południu, zgodnie z tradycją, ja również złożę Jej hołd pod figurą na placu Hiszpańskim. Zwróćmy się teraz z ufnością do Niepokalanej Dziewicy, powtarzając w modlitwie «Anioł Pański» słowa Ewangelii, które dzisiejsza liturgia poddaje nam pod rozważę. [...]

* „L'Osservatore Romano” 30(2009) nr 2, 25.

po polsku:

Serdecznie pozdrawiam Polaków. Dziś wielbimy Boga, który zachował Maryję od zmyy grzechu pierworodnego i uświęcił łaską, aby Ją przygotować na godną Matkę swego Syna (por. Prefacja). Ona pierwsza dostała tego daru, który wszyscy otrzymaliśmy przez chrzest. Niech nas wspomaga przykład i opieka Niepokalanej, abyśmy wolni od grzechu żyli w łasce świętości. Niech Bóg wam błogosławi.

PRECATIONES

Dzień modlitw za Kościół w Chinach
(24 maja 2008 r.)*

Modlitwa do Matki Bożej z Szeszan

Najświętsza Panno,
Matko Słowa Wcielonego i nasza Matko,
Czczona jako «Wspomożenie Wiernych»
w sanktuarium w Szeszan,
na które z nabożną miłością patrzy
cały Kościół w Chinach,
przychodzimy dziś do Ciebie,
by prosić Cię o opiekę.
Wejrzyj na lub Boży i prowadź go
z matczyną troskliwością drogami prawdy i miłości,
ażeby w każdej sytuacji był zaczynem
zgodnego współżycia wszystkich obywateli.

Swym posłusznym «tak»
wypowiedzianym w Nazarecie wyraziłaś zgodę,
aby odwieczny Syn Boży przyjął ciało
w Twym dziewiczym łonie
i rozpoczął w dziejach dzieło odkupienia,
w którym współpracowałaś z gorliwym oddaniem,
godząc się, aby miecz boleści przeszył Twoją duszę,
aż po ostatnią godzinę krzyża, kiedy na Kalwarii
stałaś u boku Syna, który umierał,
aby człowiek mógł żyć.

Od tamtej pory stałaś się w nowy sposób
Matką wszystkich, którzy z wiarą przyjmują
Twojego Syna Jezusa

* „L'Osservatore Romano” 29(2008) nr 6, 51.